

En intervju

med den helige faderns ställföreträdare i Rom

”Protestanternas Gud är en mäktig Gud: han träffas endast i templet på söndagarna mellan 11—13, och då måste en präst vara med och vara vägvisare.” Så utlät sig en buddhist, som en vardag stod framför en stängd kyrka på svenska landsbygden.

Den helige Fadern i Rom är sannerligen inte heller lätt att få träffa. Det fick jag erfara i somras, då jag vördsamt anhållit om audiens hos hans Helighet. Påven var inte hemma. I sitt ställe hade han sänt en mäktig herre, en cardinale magnifico, vältalig både kroppsligen och andligen. Han talade latin (klassiskt förnämligt latin, ber lektor Carl Gustaf Nygren, Katrineholm, att få intyga). Jag försökte hacka med på italienska och mitt modersmål småländska. Mycket behövde jag ej anstränga mig i konversationen, ty representanten för den heliga kyrkan ville inte bli avbruten.

... Grandis et potens est Ecclesia Sacra Romana ...
(Den heliga romerska kyrkans makt är stor och väldig)

... Certe, Mi Domine ...
(Helt visst, Ers Högvördighet)

... Magna quoque eius scientia omnium rerum ...
(Dess kunskap om allt är desslikes stor)

... Certe, Herr Domine ...

... Scio enim vere te a vera doctrina dissidere, nihilominus gratam miserationem Sancti Patris quaerentem ...
(Jag vet sålunda, att du är en kättare men som inte desto mindre söker Den Helige Faderns milda välsignelse)

... Mille Gratias, Herr Domine ...
(Tusen tack, Ers Högvördighet)

... Sed non obtinebis eam ...
(Men den kan du inte få)

... Triste, Herr Domine ...

... Magnopere gavisi sumus, utpote qui te hymnos sacres et carmina ecclesiastica enotavisse audiverimus ...
(Vi har glatt oss mycket, då vi hört, att du upptecknat psalmer och andliga visor)

... Gratias, Herr Domine ...

... Id tibi suademus, ne ab hymnis Ecclesiae Romanae recedas ...
(Vi råder dig att hålla dig till den romerska kyrkans psalmer)

... Triste Herr Domine ...

... qui soli ad coelum te tollunt ...
(Dessa allena för Dig till himmelriket)

Jag tror dig inte, Din luring, sa jag tyst för mig själv på min barndoms tungomål.

Hans Högvördighet tog ingen notis om mitt yttrande utan mässade oförtrutet vidare:

... Saltationes lascivae et impia in Gehennam te abiciunt ...
(Ogudaktiga danser och sånger för dig till helvetet)

... Incerte, Herr Domine ...
(Inte säkert, Ers Högvördighet)

... Diu in Purgatorio ardebis ...
(Du kommer att få brinna länge i skärselden)

... Tristissime, Herr Domine ...

Den mäktige prelaten skådade ner på mig, jag tyckte mig märka ett drag av medömkan i hans stränga anlete. Lite välvilligare i rösten fortsatte han sålunda:

... Macer sane es cruribus, brachiis item colloque ...
(Du är ganska mager om benen, tillika om armar och hals)

... Bantavi, banto, bantabo, Herr Domine ...
(Jag har bantat, jag bantar, jag kommer att banta, Ers Högvördighet)

Det hörde prelaten inte på utan fortsatte:

... Proinde — ede, bibe, gaude! ...
(Därför, ät, drick och var glad)

(forts. sid. 23)

EN INTERVJU . . . (forts. från sid. 18)

. . . Bravissimo, apéritiffimo, Herr Domine . . .

. . . Canta et psalle . . .

(Spela och sjung!)

. . . Con amore, Herr Domine . . .

. . . Id autem soli Deo in gloriam . . .

(men till Herrens ära)

. . . Saltationos lascivae sunt fugiendae . . .

(Fly bort från alla syndiga danser)

. . . Triste, Herr Domine . . .

. . . ut tibi omnia bene eveniant tuque diu vivas in
terra inter homines furaces, maledicos, frandul-
entos aliosque nebulones . . .

(på det dig må väl gå och du må länge leva på jorden
bland tjuvar, knölar, nidskrivare och andra fähundar)

. . . Gratia, Herr Domine . . .

. . . Finita est admissio . . .

(audiensen är slut)

. . . Fadervädel, Herr Domine!

. . . Sume tandem sacrum scriptum tuum et lege e
libro Amosiano capituli quinti versum tertium
et vicesimum . . .

(Tag din bibel och läs i Amos bok, kapitel 5, vers 23)

För säkerhets skull läste den mäktige prelaten ur
sin egen bibel och blängde ilsket på mig under tiden:

. . . Tolle mihi strepitum carminum tuorum; piget
me audire istas fides . . .

Så var mötet med den mäktige slut. Bibelstället
fann jag vid min hemkomst och läste då till min
förvåning:

. . . Hav bort från mig dina sångers buller; jag
gitter icke höra ditt strängaspel . . .

Någon välsignelse av den Helige Fadern eller
hans vikarie fick jag icke. Jag hade icke heller vän-
tat mig det . . . Jag håller mig till protestanternas
Gud.

Gustaf Wetter